

DE LAATSTE SPOREN

U leest op dit moment het eerste nummer van de vijfde jaargang van Zoogdier. De eerste sporen liggen alweer vijf jaar achter ons. Als je nu de allereerste Zoogdier bekijkt dan denk je, honge, wat matig. Een half gelukke bever op de voorpagina en ook het binnenwerk rammelde. Toen was de redactie er trots op. Gelukkig bleef Zoogdier niet stilstaan en evolueerde het blad tot wat het nu is, maar op tijd verschijnen is in al die jaren nooit gelukt.

Zoogdier heeft in de afgelopen jaren de Nederlandse en Vlaamse zoogdierliefhebbers in zijn spoor gekregen. Men mist het tijdschrift als het te laat verschijnt en men vindt het leuk om artikelen en waarnemingen in het blad te publiceren. Ook blijkt dat Zoogdier in andere publicaties regelmatig wordt geciteerd. Juist het twee-landige karakter geeft het tijdschrift iets extra's. Het spoor van Zoogdier is duidelijk zichtbaar geworden. Maar laten we eerlijk zijn: zoogdieren zijn boeiend, dus zo moeilijk kan het maken van een leuk zoogdierenblad niet zijn.

Vier jaargangen lang hoofdredakteur en al verge-noegd terugkijken, dan kan het niet anders of men stapt op. Inderdaad, het is tijd het blad over te doen aan een ander, die moet proberen er een nog mooier blad van te maken. Kan hij dat? De tijd zal het ons leren. U zult dus nog minstens vier jaar abonnee moeten blijven... Weldra is het laatste spoor van de oude eindredakteur uitgewist. Jaap, succes ermee en verdien je sporen. Lezer, het ga u goed en blijf in het Zoogdier-spoor. Ik sla af.

Reinier Akkerman

Maar helemaal verlaten doe je ons gelukkig nog niet.

Zoogdier is in hoge mate een 'kind' van jou, zonder jouw eigenwijsheid en enthousiasme zou het er nooit gekomen zijn. Nu kun je nog wat meer tijd gaan besteden aan al die hobbies waar je tijdens zoogdierkampen steeds zo druk mee was: vlinders vangen en vissen uit beekjes opdiepen! Je werk wordt overgenomen door een tweemanschap: Dennis Wansink is het aanspreekpunt voor de korte stukjes en de mededelingen en dergelijke, terwijl ik de artikelen 'doe' en de eindverantwoordelijkheid draag. Zoogdier is en blijft echter het produkt van een heel team van enthousiaste medewerkers waaronder redactieleden, auteurs, en, heel belangrijk, Walter Lentjes, de vormgever.

Reinier schrijft terecht dat er naar elke aflevering uitgekeken wordt. We gaan proberen dat zo te houden. Zelf zal hij daar ook nog aan bijdragen, onder andere door zijn wervende achterkantjes. Dat werven is en blijft noodzakelijk, want wij zoogdierfanaten neigen ertoe veel meer tijd en energie te besteden aan een verhoging van de kwaliteit van het blad, dan aan verhoging van de kwantiteit: aan promotie is te weinig gedaan in de achterliggende vier jaar. Daardoor komen we nog steeds een paar honderd abonnees te kort om financieel uit te komen. Bovendien merken we veel te vaak dat mensen dit tijdschrift niet kennen, hoewel ze in zoogdieren geïnteresseerd zijn. Als nu eens elke lezer één nieuwe abonnee erbij zoekt...?

Jaap Mulder

